

Antidogma - Párizs Fillonnak is megér néhány misét

2016 december 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Legutóbb Franciaországban is bebizonyosodott, hogy a „szakért?k” jóslatai (vagy inkább kegyes óhajai) nem mindig válnak valóra.

Akárcsak a Brexit vagy *Trump* esetében, a szakkommentátorok, közvélemény-kutatók és egyéb tenyérjós sarlatánok ezúttal is bakot l?ttek, amikor arra kellett volna helyesen tippelni, hogy a jobbközép tábort ki fogja képviselni a jöv?re esedékes elnökválasztáson. Az már kezdett?l fogva nyilvánvaló volt, hogy az önjelöltek közül legfeljebb hárman táplálhattak illúziót az esélyeiket illet?en, nevezetesen (a kontrollált média által sugallt esélyességi sorrendben) *Nicolas Sarkozy*, a *François Hollande-tól* elszenvedett veresége után hamvaiból feltámadni látszó, vagy legalábbis önmagáról ezt a képet „delejez?” volt köztársasági elnök, valamint kormányának két egykori tagja, *Alain Juppé* volt külügyminiszter és *François Fillon* volt miniszterelnök. A valóság azonban most is rácáfolt az el?rejelzésekre.

A mérsékelt jobboldali szavazók tesztelésére és ezzel együtt az elnökválasztáson való megméretkezés lehet?ségének kivívására szolgáló el?választást ugyanis – az iszlamizmussal szembeni erélytelensége miatt az „Ali” csúfnévvel illetett Juppé és az elnöki periódusa alatt folytatott politikájával a korábbi hívei nagy részét is elidegenít? Sarkozy el?tt – az úgynevezett szakért?k által mindvégig alulértékelt ötgyermekes, katolikus (nota bene: ultraliberális thatcheriánusként elkönyvelt) Fillon nyerte meggy?z? fölénnyel, így jöv? májusban valószín?leg ? költözhet be az Élysée-palotába öt évre.

Minden azt mutatja, hogy meg fog ismétl?dni a 2002-es elnökválasztás forgatókönyve, amikor az els? fordulóban a szocialista párti *Lionel Jospint* mindenki (f?leg a közvélemény-kutatók) legnagyobb meglepetésére maga mögé utasító *Jean-Marie Le Pent*, a széls?jobboldali Nemzeti Front vezérét a liberálkonzervatív RPR színeiben ismét ringbe szálló, hivatalban lév? köztársasági elnök *Jacques Chirac* a második fordulóban a csaknem teljes politikai spektrumot felölel? „antifasiszta népfront” támogatásával gy?zte le, a szavazatok 82 százalékával. Esélyes baloldali jelölt híján Fillon is hasonló diadalmenetre számíthat jöv?re, ezúttal Marine Le Pen ellenében.

Mindazonáltal súlyos aránytévesztésre vall, hogy a francia választási kampányt szinte teljesen a gazdasági témák uralják, mintha a gazdasági helyzet jelentené a legnagyobb kihívást és a legsúlyosabb problémát a társadalom számára. Nyilvánvaló, hogy a globalizmus elutasítása, a vállalatok delokalizálásának (vagyis az ipari termelés harmadik világbeli országokba való kitelepítésének) befejezése és a nemzeti érdekek védelmét biztosító politizálás addig nem fog megvalósulni, amíg a neoliberális szörnyeteg mindenható marad. El?bb-utóbb persze mindenképpen vége lesz a finánckapitalizmusnak, amely azonban haldoklása ellenére továbbra is rendkívül kártékony, kedvére kreálva pénzt a semmib?l, mégpedig a politikusok cinkosságával, akik az államadósság folyamatos növelésének b?vészinasai, a jól ismert roosevelti recept szerint. Így aztán a szörny majd csak azon a napon kezd el ténylegesen is agonizálni, amikor az államadósság törlesztéséhez a politikai establishment feláldozza a lakossági megtakarításokat. Elképzelhet?, hogy akkor végre fellázadnak a kifosztott nemzetek, hacsak polgárháborúkkal vagy nemzetközi konfliktusokkal már el?zetesen nem kasztrálták ?ket.

A franciák azonban, mint már mondtam, perspektívát tévesztettek: nem a gazdaságuk, hanem a muszlim honfoglalás miatt kellene aggódniuk. Európa a XIV. században, a pápák avignoni fogsága idején megszabadult a cezaro-pápizmustól, vagyis a katolikus egyházf?k azon törekvését?l, hogy nemcsak a spirituális, hanem a világi ügyekben is övék legyen az utolsó szó. Hosszú és pusztító utóvédharcok után az egyház majd csak a XVII. században fogja végleg elismerni, hogy a politikai játék egyedül az uralkodók kompetenciája és a pápáknak csupán a közerkölcs kérdéseiben lehet ?rz?-véd? szerepük.

Ezzel szemben az iszlám ugyanaz a totalitárius vallás, amely mindig is volt, és a közéletr?l vallott felfogásában a kora középkorban ragadt, az államszervezést a hitnek alárendelve. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy az ulémák, mollák és imámok diktálják a saría értelmezését a politikusoknak, akik csak bábfigurák a kezükben.

W. Bushnak és a kripto-iszlamista *Obamának* sikerült megdöntenie a szekuláris diktátorokat majdnem mindenhol a szunnita zónában, miután a síiták ezt már 1979-ben megtették Iránban. Európában (Oroszországot nem számítva) már legalább hatvanmillió muzulmán él – minden hatodik Franciaországban. Az Afrikából, Közel- és Közép-Keletr?l bevándorolt muzulmánok közül sokan Mohamed próféta harcostársaihoz hasonlítják magukat, akiknek Mekkából – ahol már nem t?rték tovább a szektás agitációjukat – Medinába kellett emigrálniuk. Számukra az európai emigráció csak a hódítás el?játéka.

Ahelyett, hogy a kapitalizmus végér?l fantáziálnának, miközben változatlanul szorosan köt?dnek hozzá, pusztán azzal, hogy továbbra is a kozmopolita fináncoligarchia által manipulált brüsszeli bürokrácia ukázainak engedelmeskednek, a franciák jobban tennék, ha komolyan vennék az iszlamista fenyegetést, és végre

elkezdenék tömegesen visszazsuppolni a harmadik világbeli migránsaikat – menekültjeiket, megszállóikat – oda, ahonnan jöttek. Most még azonban a francia hatalmi elit az úgynevezett pozitív diszkrimináció – természetesen az USA-ból (honnan máshonnan?) származó – aberrált elvét alkalmazva egy olyan kisebbséget védelmez és támogat, amely többséggé válva vallási totalitarizmust fog megvalósítani egy muzulmán teokratikus rezsim keretében.

Franciaországnak olyan elnökre lenne szüksége, aki megbirkózik ezzel az életbevágó kihívással. Erre a történelmi feladatra politikai szocializációja, korábbi miniszterelnöki ténykedése és emberi habitusa alapján François Fillon aligha t?nik alkalmasnak. Annál kevésbé, mert az V. francia köztársaság leggyalázatosabb elnökének számító Sarkozy famulusaként ? maga is aktívan közrem?ködött a jelenlegi helyzet kialakulásában, amely az (esetleges és valószín?) elnöksége alatt akár katasztrofálissá is válhat.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló